

[Paul Holt.]

et Pres ved Tvang under en eller anden Form. Har man ønsket og besluttet, at Udrensningen skal ske under Retsgarantier, maa man respektere denne Fremgangsmaade, selv om et Resultat gaar imod ens egne Ønsker.

Det er muligt, at man, som allerede antydet, ved en Ændring i den bestaaende Retsplejelov kan give Højesteret en noget stærkere Stilling inden for vor Retspleje, end den har i Øjeblikket. Det vil være nødvendigt, at vore Domstole faar de baade i intellektuel og moralsk Henseende bedst udrustede Mænd, og Folkets politiske Repræsentation maa gøre sit til, at dette kan gennemføres.

Til Slut skal jeg blot sige, at der mod det forelagte Lovforslag til Ændringer i Straffeloven, saaledes som det fremgaar af mine Bemærkninger, er mange Indvendinger at gøre, men det vil maaske være muligt at naa til en Forstaaelse med den højtærede Justitsminister paa en Række Punkter, saaledes at vi til Slut vil kunne give vor Tilslutning til de endelige Forslag.

Da den foreliggende Sag er af særlig Karakter, vil jeg tillade mig at henstille til de udvalgsberettigede Partier, naar der nu skal nedsættes et Udvalg, at de to Partier Danmarks Retsforbund og Dansk Samling ogsaa kommer med i Udvalgsbehandlingen vedrørende denne betydningsfulde Sag. Vi for vort Vedkommende vil ikke opfatte en Imødekommelse af dette Ønske som et Præcedens for kommende Sager.

Norlev: Da Lov om Tillæg til Borgerlig Straffelov i Sommer var til Behandling her i Tinget, stemte jeg for denne Lov, saaledes som den dengang blev udformet. Jeg mindedengang og mener endnu, at det baade var og er nødvendigt at faa gjort op med den Bestialitet og den Pengegridskhed, der terroriserede Danmark under Besættelsen, men jeg havde ligesom saa mange andre visse Betænkeligheder, navnlig med Hensyn til Lovens tilbagevirkende Kraft, og jeg udtalte her i Tinget min Beklagelse over Lovens Rigorisme med Hensyn til Straffebestemmelserne. At sætte en Mindstestraf paa 4 Aar forekom mig meget uheldigt, fordi der var og er Grænsetilfælde, hvor man ikke ud fra en almindelig Retsbevidsthed kan idømme et Menneske en saadan Straf og maaske heller ikke gerne vil frikende, og saa kommer man ud i de Vanskeligheder, vi er kommet ud i. Hvad Lovens tilbagevirkende Kraft angaar, ser jeg ikke Grund til at foretage nogen Revision af min Afstemning dengang. Her er

Tale om Forbrydelser, der dels har været mere gemene end Forbrydelser i Almindelighed, og dels ikke har kunnet forudses i Borgerlig Straffelov; derfor maatte og maa Loven have tilbagevirkende Kraft. Men hvad de rigoristiske Straffebestemmelser angaar, er mine Betænkeligheder ikke blevet mindre siden dengang — tværtimod. Jeg hilser derfor med Glæde Muligheden for en Revision, der kan bringe Loven mere i Overensstemmelse med, hvad Ret og Billighed kræver.

Enkeltheder har de foregaaende ærede Ordførere talt om, og jeg skal ikke trætte det høje Ting med Gentagelser, men indskrænke mig til enkelte Betragtninger. Allerstørst vil jeg gerne sige, at vi maa nu mere end tidligere passe paa, at Lovens Bestemmelser ikke præges af en farisæisk Selvgodhed, der dømmer haardt, hvor Erkendelse af egen Skyld vilde dømme mildt. Forbrydelser begaaet her i Besættelsestiden bør straffes strengt, men der er Tilfælde, hvor det efter min Mening er vanskeligt at se Basis for streng Straf. Jeg skal prøve at nævne et Par Eksempler baade paa det ene og det andet.

Der er Ting i det forelagte Lovforslag, som vi mener vil være uheldige, fordi de ikke giver strenge Straffebestemmelser nok. Det gælder f. Eks. § 3, Punkt 2, hvor man vil gøre 29. August til Skæringsdag. Dertil mener jeg, man kan sige, at omkring den 29. August kunde de Mennesker, som i Forvejen havde indtaget en tyskvenlig Holdning og arbejdet sammen med Tyskerne, se, at nu blev det rimeligvis galt for dem i Fremtiden, og den Slags Mennesker, som for at sikre sig løber fra deres tidligere Standpunkt, er efter min Mening nogle af de mest lurvede, der findes, og de bør ikke gaa fri, fordi de efter den 29. August forsøger at tage et andet Standpunkt.

I Forbindelse med denne Paragraf er der et Spørgsmaal, jeg gerne vil stille til den højtærede Justitsminister. Fra sønderjyske Kredse har jeg set udtalt den Tanke, sidst i Bladet „Dannevirke“ for 5. Februar, at dernede laa Forholdene betydelig anderledes end i hele det øvrige Land grundet paa det store tyske Mindretal, for dér var Spørgsmaalet om Straffe ogsaa et politisk Spørgsmaal. Nu skulde der gennemføres Forholdsregler saaledes, at de i Fremtiden kunde blive fri for den hovmodige Optræden, den selvgode Optræden, som det tyske Mindretal ofte har udvist, for den brovtende Fremfærd, de ofte har vist dernede i Sønderjylland, og, mente vedkommende, det kunde vist bedst gøres paa den Maade, at de af det tyske Mindretal,